

459

USTAWA

z dnia 20 marca 2009 r.

o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 77 w § 6 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) miesięcznego ryczałtu — w kwocie nie wyższej niż 78 % podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego, o której mowa w art. 91 § 1c,”;

2) w art. 91:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wysokość wynagrodzenia sędziów, zajmujących równorzędne stanowiska sędziowskie, różnicuje staż pracy lub pełnione funkcje.”,

b) uchyla się § 1a i 1b,

c) po § 1b dodaje się § 1c i 1d w brzmieniu:

„§ 1c. Podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego w danym roku stanowi przeciętne wynagrodzenie w drugim kwartale roku poprzedniego, ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.³⁾), z zastrzeżeniem § 1d.

§ 1d. Jeżeli przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w § 1c, jest niższe od przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za drugi kwartał roku poprzedzającego — przyjmuje się podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego w dotychczasowej wysokości.”,

d) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego określa się w stawkach, których wysokość ustala się z zastosowaniem mnożników podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego, o której mowa w § 1c. Stawki wynagrodzenia zasadniczego na poszczególnych stanowiskach sędziowskich oraz mnożniki, służące do ustalenia wysokości wynagrodzenia zasadniczego sędziów w poszczególnych stawkach, określa załącznik do ustawy.”,

e) uchyla się § 2a—5,

f) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. W związku z pełnioną funkcją sędziemu przysługuje dodatek funkcyjny.”,

g) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia, funkcje z tytułu których przysługują sędziom dodatki funkcyjne oraz sposób ustalania tych dodatków, biorąc pod uwagę rodzaj funkcji, wielkość jednostki organizacyjnej oraz zakres obowiązków.”;

3) po art. 91 dodaje się art. 91a w brzmieniu:

„Art. 91a. § 1. Sędziemu obejmującemu stanowisko w sądzie rejonowym przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce pierwszej. Sędziemu obejmującemu stanowisko w sądzie okręgowym przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce czwartej, a jeżeli na niższym stanowisku otrzymywał już wynagrodzenie w stawce czwartej albo piątej — przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze w stawce, odpowiednio,

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się także: ustawę z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, ustawę z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, ustawę z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o ustroju sądów wojskowych, ustawę z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym oraz ustawę z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417, Nr 178, poz. 1479 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 64, poz. 433, Nr 73, poz. 484, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 136, poz. 959, Nr 138, poz. 976, Nr 204, poz. 1482 i Nr 230, poz. 1698, z 2008 r. Nr 223, poz. 1457, Nr 228, poz. 1507 i Nr 234, poz. 1571 oraz z 2009 r. Nr 1, poz. 4, Nr 9, poz. 57 i Nr 26, poz. 156 i 157.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252, Nr 121, poz. 1264, Nr 144, poz. 1530, Nr 191, poz. 1954, Nr 210, poz. 2135 i Nr 236, poz. 2355, z 2005 r. Nr 167, poz. 1397 i Nr 169, poz. 1412 i 1421, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 208, poz. 1534, z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 82, poz. 558, Nr 191, poz. 1368 i 1369 i Nr 200, poz. 1445, z 2008 r. Nr 67, poz. 411, Nr 192, poz. 1180, Nr 228, poz. 1507 i Nr 237, poz. 1656 oraz z 2009 r. Nr 8, poz. 38 i Nr 42, poz. 338.

piątej albo szóstej. Sędziemu obejmującemu stanowisko w sądzie apelacyjnym przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce siódmej, a jeżeli na niższym stanowisku otrzymywał już wynagrodzenie w stawce siódmej albo ósmej — przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze w stawce, odpowiednio, ósmej albo dziewiątej.

§ 2. Jeżeli przed objęciem stanowiska sędziowskiego sędzia zajmował inne, odpowiednio równorzędne, stanowisko sędziowskie lub prokuratorские, na obejmowanym stanowisku przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze w stawce nie niższej od stawki, w której przysługiwało mu na stanowisku zajmowanym poprzednio.

§ 3. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego określa się w stawce bezpośrednio wyższej po upływie kolejnych pięciu lat pracy na danym stanowisku sędziowskim.

§ 4. Do okresu pracy na stanowisku sędziego sądu rejonowego dolicza się okres powierzenia pełnienia czynności sędziowskich na stanowisku asesora sądowego.

§ 5. Sędziemu, któremu z chwilą objęcia stanowiska w sądzie okręgowym przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze w stawce czwartej albo piątej, a także sędziemu, któremu z chwilą objęcia stanowiska w sądzie apelacyjnym przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze w stawce siódmej albo ósmej, do okresu pracy niezbędnego do uzyskania wynagrodzenia w stawce bezpośrednio wyższej zalicza się okres pracy na stanowisku bezpośrednio niższym, w którym sędziemu przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze w stawce, odpowiednio, trzeciej albo czwartej, szóstej albo siódmej.

§ 6. Okres pracy, o którym mowa w § 3, ulega wydłużeniu o trzy lata w razie ukarania sędziego w tym czasie karą dyscyplinarną, dwukrotnego wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 40, lub dwukrotnego zwrócenia uwagi w trybie określonym w art. 37 § 4.”;

4) w art. 100 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Uposażenie, o którym mowa w § 1 i 2, podwyższa się stosownie do zmian wysokości wynagrodzeń zasadniczych sędziów czynnych zawodowo.”;

5) w art. 136 § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Wysokość wynagrodzenia zasadniczego asesora sądowego wynosi 80 % wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu rejonowego w stawce pierwszej, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego.

§ 2. Do asesorów sądowych, którym powierzono pełnienie czynności sędziowskich, stosuje się przepisy dotyczące sędziów, z wyjątkiem art. 66, art. 68 § 2, art. 69—74, art. 77 § 1—5 i § 7, art. 91 § 1, § 1c—2 oraz § 9—11, art. 91a, art. 94a, art. 94b, art. 98 oraz art. 102.”;

6) w art. 151b § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Wynagrodzenie zasadnicze referendarza sądowego wynosi 75 % wynagrodzenia zasadniczego w stawce pierwszej sędziego sądu rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego. Po siedmiu latach pracy na stanowisku referendarza sądowego wynagrodzenie zasadnicze podwyższa się do wysokości 75 % wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu rejonowego w stawce drugiej, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego, a po dalszych siedmiu latach pracy — do wysokości 75 % wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu rejonowego w stawce trzeciej, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego.

§ 2. Wynagrodzenie zasadnicze starszego referendarza sądowego wynosi 85 % wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu rejonowego w stawce drugiej, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego. Po siedmiu latach pracy na stanowisku starszego referendarza sądowego wynagrodzenie zasadnicze podwyższa się do wysokości 85 % wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu rejonowego w stawce trzeciej, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego.”;

7) w art. 172:

a) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Wysokość rekompensaty dla ławników biorących udział w rozpoznawaniu spraw w sądach powszechnych, za jeden dzień pełnienia obowiązków ławnika, wynosi 1,9 % podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego, o której mowa w art. 91 § 1c.”,

b) uchyla się § 5;

8) dodaje się załącznik do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku nr 1 do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 20, poz. 101, z późn. zm.⁴⁾) w art. 2 w pkt 2 skreśla się wyrazy „Prezesa Trybunału Konstytucyjnego,” oraz „wiceprezesa Trybunału Konstytucyjnego,”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39 oraz z 2009 r. Nr 1, poz. 4 i Nr 26, poz. 156 i 157) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 50 w ust. 5 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) miesięcznego ryczałtu — w kwocie nie wyższej niż 78 % podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego prokuratora, o której mowa w art. 61a;”;

2) po art. 61 dodaje się art. 61a w brzmieniu:

„Art. 61a. 1. Podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego prokuratora w danym roku stanowi przeciętne wynagrodzenie w drugim kwartale roku poprzedniego, ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.⁵⁾), z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, jest niższe od przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za drugi kwartał roku poprzedzającego — przyjmuje się podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego prokuratora w dotychczasowej wysokości.”;

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 22, poz. 98 i Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1989 r. Nr 34, poz. 178, z 1991 r. Nr 100, poz. 443, z 1993 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 73, poz. 350, Nr 89, poz. 402, Nr 106, poz. 496 i Nr 139, poz. 647, z 1997 r. Nr 75, poz. 469 i Nr 133, poz. 883, z 1998 r. Nr 155, poz. 1016 i Nr 160, poz. 1065, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69 i Nr 48, poz. 552, z 2001 r. Nr 154, poz. 1784 i 1800, z 2002 r. Nr 214, poz. 1805 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 65, poz. 595, z 2004 r. Nr 33, poz. 285, Nr 116, poz. 1202, Nr 210, poz. 2135 i Nr 281, poz. 2774, z 2005 r. Nr 169, poz. 1417, z 2008 r. Nr 214, poz. 1345 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 33, poz. 254.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252, Nr 121, poz. 1264, Nr 144, poz. 1530, Nr 191, poz. 1954, Nr 210, poz. 2135 i Nr 236, poz. 2355, z 2005 r. Nr 167, poz. 1397 i Nr 169, poz. 1412 i 1421, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 208, poz. 1534, z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 82, poz. 558, Nr 191, poz. 1368 i 1369 i Nr 200, poz. 1445, z 2008 r. Nr 67, poz. 411, Nr 192, poz. 1180, Nr 228, poz. 1507 i Nr 237, poz. 1656 oraz z 2009 r. Nr 8, poz. 38 i Nr 42, poz. 338.

3) w art. 62:

a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratorów, zajmujących równorzędne stanowiska prokuratorskie, jest równe; wysokość wynagrodzenia prokuratorów zajmujących równorzędne stanowiska prokuratorskie różnicuje staż pracy lub pełnione funkcje. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratorów jest równe wynagrodzeniu zasadniczemu sędziów w takich samych jednostkach organizacyjnych sądów powszechnych. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratorów Prokuratury Krajowej jest równe wynagrodzeniu zasadniczemu sędziów Sądu Najwyższego.

1a. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora określa się w stawkach, których wysokość ustala się z zastosowaniem mnożników podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego, o której mowa w art. 61a.”,

b) uchyla się ust. 1b,

c) po ust. 1b dodaje się ust. 1ba w brzmieniu:

„1ba. Prokuratorowi obejmującemu stanowisko w prokuraturze rejonowej przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce pierwszej. Prokuratorowi obejmującemu stanowisko w prokuraturze okręgowej przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce czwartej, a jeżeli na niższym stanowisku otrzymywał już wynagrodzenie w stawce czwartej albo piątej — przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze w stawce, odpowiednio, piątej albo szóstej. Prokuratorowi obejmującemu stanowisko w prokuraturze apelacyjnej przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce siódmej, a jeżeli na niższym stanowisku otrzymywał już wynagrodzenie w stawce siódmej albo ósmej — przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze w stawce, odpowiednio, ósmej albo dziewiątej.”,

d) uchyla się ust. 1c—1e,

e) po ust. 1e dodaje się ust. 1ea—1ee w brzmieniu:

„1ea. Jeżeli przed objęciem stanowiska prokuratorskiego prokurator zajmował inne, odpowiednio równorzędne, stanowisko prokuratorskie lub sędziowskie, na obejmowanym stanowisku przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze w stawce nie niższej od stawki, w której przysługiwało mu na stanowisku zajmowanym poprzednio.

1eb. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora określa się w stawce bezpośrednio wyższej po upływie kolejnych pięciu lat pracy na danym stanowisku prokuratorskim.

1ec. Do okresu pracy na stanowisku prokuratora prokuratury rejonowej dolicza się okres powierzenia pełnienia czynności prokuratorskich na stanowisku asesora prokuratorskiego.

1ed. Prokuratorowi, któremu z chwilą objęcia stanowiska w prokuraturze okręgowej przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze w stawce czwartej albo piątej, a także prokuratorowi, któremu z chwilą objęcia stanowiska w prokuraturze apelacyjnej przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze w stawce siódmej albo ósmej, do okresu pracy niezbędnego do uzyskania wynagrodzenia w stawce bezpośrednio wyższej zalicza się okres pracy na stanowisku bezpośrednio niższym, w którym prokuratorowi przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze w stawce, odpowiednio, trzeciej albo czwartej, szóstej albo siódmej.

1ee. Okres pracy, o którym mowa w ust. 1eb, ulega wydłużeniu o trzy lata w razie ukarania prokuratora w tym czasie karą dyscyplinarną lub dwukrotnego wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 8 ust. 7.”,

f) ust. 1f otrzymuje brzmienie:

„1f. W związku z pełnioną funkcją prokuratorowi przysługuje dodatek funkcyjny.”,

g) ust. 1l otrzymuje brzmienie:

„1l. Przepisów ust. 1a, 1ba oraz ust. 1ea—1ee nie stosuje się do prokuratorów Prokuratury Krajowej.”,

h) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

1) stawki wynagrodzenia zasadniczego na poszczególnych stanowiskach prokuratorów oraz mnożniki, służące do ustalenia wysokości wynagrodzenia zasadniczego prokuratorów w poszczególnych stawkach, mając na względzie zasady określone w art. 62 ust. 1,

2) wysokość dodatków funkcyjnych przysługujących prokuratorom, oraz sposób ich ustalania, biorąc pod uwagę rodzaj funkcji, wielkość jednostki organizacyjnej oraz zakres obowiązków.”;

4) w art. 100:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące prokuratorów tych prokuratur, a do asesorów wojskowych — przepisy dotyczące prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, z wyłączeniem art. 50 ust. 2a, 3 i 4, art. 51a, art. 62 ust. 1a—1ba oraz ust. 1ea—1ee i ust. 1h—1k oraz art. 62a ust. 1 — w zakresie art. 69—71, art. 73, 74, 99—102 i 104 ustawy, o której mowa w art. 62a ust. 1 — oraz art. 62a ust. 2—5, a także art. 62b, 62c i 65a.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wysokość wynagrodzenia zasadniczego asesora prokuratorowskiego wynosi 80 % wynagrodzenia zasadniczego prokuratora prokuratury rejonowej w stawce pierwszej, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Sędziowie Trybunału w sprawowaniu swojego urzędu są niezawisli i podlegają tylko Konstytucji.

2. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego Trybunału stanowi wielokrotność podstawy ustalenia tego wynagrodzenia, z zastosowaniem mnożnika 5,0.

3. Podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego Trybunału w danym roku stanowi przeciętne wynagrodzenie w drugim kwartale roku poprzedniego, ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.⁷⁾), z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Jeżeli przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 3, jest niższe od przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za drugi kwartał roku poprzedzającego — przyjmuje się podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego Trybunału w dotychczasowej wysokości.

5. Wynagrodzenie prezesa oraz wiceprezesa Trybunału odpowiada wynagrodzeniu zasadniczemu sędziego Trybunału powiększonemu o dodatek funkcyjny ustalany według podstawy, o której mowa w ust. 3, z zastosowaniem mnożnika, odpowiednio: 1,2 oraz 0,8.

6. Sędzia Trybunału po zakończeniu swojej kadencji przechodzi w stan spoczynku.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 48, poz. 552 i Nr 53, poz. 638, z 2001 r. Nr 98, poz. 1070 oraz z 2005 r. Nr 169, poz. 1417.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252, Nr 121, poz. 1264, Nr 144, poz. 1530, Nr 191, poz. 1954, Nr 210, poz. 2135 i Nr 236, poz. 2355, z 2005 r. Nr 167, poz. 1397 i Nr 169, poz. 1412 i 1421, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 208, poz. 1534, z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 82, poz. 558, Nr 191, poz. 1368 i 1369 i Nr 200, poz. 1445, z 2008 r. Nr 67, poz. 411, Nr 192, poz. 1180, Nr 228, poz. 1507 i Nr 237, poz. 1656 oraz z 2009 r. Nr 8, poz. 38 i Nr 42, poz. 338.

7. Sędzia Trybunału po zakończeniu swojej kadencji ma prawo powrócić na poprzednio zajmowane stanowisko lub otrzymać stanowisko równorzędne poprzednio zajmowanemu. Do sędziego, który skorzysta z tego prawa, nie ma zastosowania przepis ust. 6.
8. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do praw i obowiązków oraz odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów Trybunału stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące praw i obowiązków oraz odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów Sądu Najwyższego.”;

2) art. 17 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 17. 1. Organizacyjne i administracyjne warunki pracy Trybunału zapewnia prezes Trybunału oraz podległe mu Biuro Trybunału.
2. Biurem Trybunału kieruje szef, którego powołuje i odwołuje Zgromadzenie Ogólne na wniosek prezesa Trybunału.
 3. Wynagrodzenie szefa Biura Trybunału jest ustalane na podstawie przepisów o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe w zakresie dotyczącym sekretarza stanu.
 4. Szczegółowy zakres zadań i strukturę Biura Trybunału określa statut.
 5. Do pracowników Biura Trybunału stosuje się przepisy o pracownikach urzędów państwowych.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1676, z 2008 r. Nr 237, poz. 1651 oraz z 2009 r. Nr 26, poz. 157) w art. 70 § 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„§ 1. Do sądów wojskowych, sędziów wojskowych oraz ławników stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 i art. 5, art. 40, art. 42, art. 44—52, art. 53 § 1—3, art. 54, art. 56, art. 57 § 1, art. 58 § 1 i § 4—6, art. 60, art. 65, art. 66, art. 69 § 2, art. 70, art. 71, art. 73—75, art. 77 § 2, § 2a, § 4, § 4a, § 5 i § 6, art. 78 § 1—4, art. 78a § 1—3 i § 6, art. 79, art. 80 § 4, art. 83, art. 84 § 3, art. 85, art. 86, art. 89, art. 90, art. 91 § 1, § 1c—2, § 6—7 oraz § 9—12, art. 91a, art. 92, art. 93, art. 94 § 1, § 3 i § 4, art. 95, art. 98 § 1, art. 99, art. 100 § 1—4, art. 101 § 2—4, art. 102, art. 104—106, art. 108, art. 111, art. 114 § 5—7, art. 115—118, art. 120—122, art. 125—128, art. 130, art. 131, art. 133, art. 135 § 5—7, art. 147 § 3, art. 156, art. 159 § 1 pkt 5 i pkt 6, art. 167, art. 169, art. 170 § 3 i art. 171—174 ustawy, o której mowa w art. 32 § 6, oraz przepisy wydane na podstawie art. 57 § 5, art. 58 § 7, art. 78 § 5, art. 78a § 7, art. 91 § 8 i art. 148 § 2 tejże ustawy, z tym że:

- 1) określone w tych przepisach czynności i uprawnienia Ministra Sprawiedliwości, zgromadzenia ogólnego sędziów, kolegium

sądu, prezesów sądów rejonowych i okręgowych oraz prezesa sądu dyscyplinarnego wykonują odpowiednio: Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Zgromadzenie Sędziów Sądów Wojskowych, kolegium wojskowego sądu okręgowego, prezesi sądów wojskowych i prezes sądu dyscyplinarnego, a czynności i uprawnienia prezesa sądu apelacyjnego w zakresie nadzoru administracyjnego — Minister Sprawiedliwości za pośrednictwem dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4;

- 2) uprawnienia określone w art. 92 § 1 powołanej ustawy przysługują, jeżeli sędzia wojskowy nie nabył wcześniej prawa do urlopu dodatkowego określonego w przepisach ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 892, Nr 206, poz. 1288 i Nr 208, poz. 1308 oraz z 2009 r. Nr 26, poz. 157);
- 3) przepisów art. 131 powołanej ustawy nie stosuje się w przypadkach określonych w art. 15 niniejszej ustawy;
- 4) uprawnienia określone w art. 172—174 powołanej ustawy przysługują w przypadku określonym w art. 61 niniejszej ustawy;
- 5) uprawnienia określone w art. 172 § 3 i art. 173 powołanej ustawy nie przysługują ławnikom w czynnej służbie wojskowej;
- 6) obsada wolnych stanowisk sędziowskich, o których mowa w art. 56 § 1 i 2 powołanej ustawy, następuje z uwzględnieniem potrzeb kadrowych sądownictwa wojskowego.

§ 1a. Do asesorów sądów wojskowych, którym powierzono pełnienie czynności sędziowskich, nie stosuje się art. 66, art. 69—71, art. 74, art. 77 § 5 i § 7, art. 91 § 1, § 1c—2 i § 9—11 oraz art. 91a, art. 94a i art. 94b ustawy, o której mowa w art. 32 § 6.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 240, poz. 2052, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2008 r. Nr 234, poz. 1571) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42 § 1. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego Sądu Najwyższego stanowi wielokrotność podstawy ustalenia tego wynagrodzenia, z zastosowaniem mnożnika 4,13.

§ 2. Podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego Sądu Najwyższego w danym roku stanowi przeciętne wynagrodzenie w drugim kwartale roku poprzedniego, ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20

pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.⁸⁾), z zastrzeżeniem § 3.

§ 3. Jeżeli przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w § 2, jest niższe od przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za drugi kwartał roku poprzedzającego — przyjmuje się podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego Sądu Najwyższego w dotychczasowej wysokości.

§ 4. Wynagrodzenie sędziego Sądu Najwyższego określa się w stawce podstawowej albo w stawce awansowej. Stawka awansowa stanowi 115 % stawki podstawowej.

§ 5. Sędzia Sądu Najwyższego, obejmując stanowisko, otrzymuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce podstawowej. Po siedmiu latach pracy wynagrodzenie zasadnicze sędziego podwyższa się do stawki awansowej.

§ 6. W związku z pełnioną funkcją sędziemu Sądu Najwyższego przysługuje dodatek funkcyjny, którego wysokość ustala się z zastosowaniem mnożników podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego Sądu Najwyższego, o której mowa w § 2.

§ 7. Tabelę mnożników służących do ustalenia wysokości dodatków funkcyjnych określa załącznik do ustawy.”;

2) dodaje się załącznik do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku nr 2 do niniejszej ustawy.

Art. 7. W ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. Nr 26, poz. 157) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość diet, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie wyższą niż 10 % podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego, biorąc pod uwagę zakres obowiązków członków Rady.”;

2) w art. 37 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia

członków zespołu konkursowego i zespołu egzaminacyjnego oraz komisji konkursowej i komisji egzaminacyjnej, w wymiarze nie większym niż miesięczne wynagrodzenie zasadnicze sędziego w stawce piątej — uwzględniając zakres i rodzaj obowiązków oraz nakład pracy.”;

3) w art. 42 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Wysokość stypendium aplikanta aplikacji ogólnej nie może przekroczyć 70 % wysokości najniższego wynagrodzenia zasadniczego referendarza sądowego.

3. Wysokość stypendium aplikanta aplikacji sędziowskiej i aplikanta aplikacji prokuratorskiej odpowiada wysokości najniższego wynagrodzenia zasadniczego referendarza sądowego.”;

4) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. W okresie stażu aplikant aplikacji sędziowskiej otrzymuje wynagrodzenie za pracę ustalone w wysokości odpowiadającej wysokości najniższego wynagrodzenia zasadniczego referendarza sądowego.”;

5) w art. 49 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia patronów koordynatorów oraz patronów poszczególnych praktyk i staży, w wymiarze nie większym niż 25 % podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego i prokuratora, uwzględniając zakres i nakład ich pracy.”;

6) w art. 57 uchyla się pkt 6 i 7;

7) w art. 58 w pkt 7 w lit. a § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Do sądów wojskowych, sędziów wojskowych oraz ławników stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 i art. 5, art. 40, art. 42, art. 44—52, art. 53 § 1—3, art. 54, art. 56, art. 57 § 1, art. 58 § 1 i § 4—6, art. 60, art. 65, art. 66, art. 69 § 2, art. 70, art. 71, art. 73—75, art. 77 § 2, § 2a, § 4, § 4a, § 5 i § 6, art. 78 § 1—4, art. 78a § 1—3 i § 6, art. 79, art. 80 § 4, art. 83, art. 84 § 3, art. 85, art. 86, art. 89, art. 90, art. 91 § 1, § 1c—2, § 6—7 oraz § 9—12, art. 91a, art. 92, art. 93, art. 94 § 1, § 3 i § 4, art. 95, art. 98 § 1, art. 99, art. 100 § 1—4, art. 101 § 2—4, art. 102, art. 104—106, art. 108, art. 111, art. 114 § 5—7, art. 115—118, art. 120—122, art. 125—128, art. 130, art. 131, art. 133, art. 147 § 3, art. 156, art. 159 § 1 pkt 5 i pkt 6, art. 167, art. 169, art. 170 § 3 i art. 171—174 ustawy, o której mowa w art. 32 § 6, oraz przepisy wydane na podstawie art. 57 § 5, art. 58 § 7, art. 78 § 5, art. 78a § 7, art. 91 § 8 i art. 148 § 2 tejże ustawy, z tym że:

1) określone w tych przepisach czynności i uprawnienia Ministra Sprawiedliwości, zgromadzenia ogólnego sędziów, kolegium sądu, prezesów sądów rejonowych

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252, Nr 121, poz. 1264, Nr 144, poz. 1530, Nr 191, poz. 1954, Nr 210, poz. 2135 i Nr 236, poz. 2355, z 2005 r. Nr 167, poz. 1397 i Nr 169, poz. 1412 i 1421, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 208, poz. 1534, z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 82, poz. 558, Nr 191, poz. 1368 i 1369 i Nr 200, poz. 1445, z 2008 r. Nr 67, poz. 411, Nr 192, poz. 1180, Nr 228, poz. 1507 i Nr 237, poz. 1656 oraz z 2009 r. Nr 8, poz. 38 i Nr 42, poz. 338.

i okręgowych oraz prezesa sądu dyscyplinarnego wykonują odpowiednio: Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Zgromadzenie Sędziów Sądów Wojskowych, kolegium wojskowego sądu okręgowego, prezesi sądów wojskowych i prezes sądu dyscyplinarnego, a czynności i uprawnienia prezesa sądu apelacyjnego w zakresie nadzoru administracyjnego — Minister Sprawiedliwości za pośrednictwem dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4;

- 2) uprawnienia określone w art. 92 § 1 powołanej ustawy przysługują, jeżeli sędzia wojskowy nie nabył wcześniej prawa do urlopu dodatkowego określonego w przepisach ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 892, Nr 206, poz. 1288 i Nr 208, poz. 1308 oraz z 2009 r. Nr 26, poz. 157);
- 3) przepisów art. 131 powołanej ustawy nie stosuje się w przypadkach określonych w art. 15 niniejszej ustawy;
- 4) uprawnienia określone w art. 172—174 powołanej ustawy przysługują w przypadku określonym w art. 61 niniejszej ustawy;
- 5) uprawnienia określone w art. 172 § 3 i art. 173 powołanej ustawy nie przysługują ławnikom w czynnej służbie wojskowej;
- 6) obsada wolnych stanowisk sędziowskich, o których mowa w art. 56 § 1 i 2 powołanej ustawy, następuje z uwzględnieniem potrzeb kadrowych sądownictwa wojskowego.”.

Art. 8. Przepisy ustawy mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2009 r. do wynagrodzeń sędziów sądów powszechnych i wojskowych, sędziów Sądu Najwyższego, sędziów wojewódzkich sądów administracyjnych, sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego, prezesa i wiceprezesa Trybunału Konstytucyjnego, sędziów Trybunału Konstytucyjnego, prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, prokuratorów Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, asesorów sądowych i prokuratorów, referendarzy sądowych oraz uposażeń sędziów i prokuratorów w stanie spoczynku.

Art. 9. Do czasu wejścia w życie aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wysokość wynagrodzenia zasadniczego prokuratora w poszczególnych stawkach ustala się z zastosowaniem zasad odnoszących się do sędziów, określonych w art. 91 § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 10. 1. Z dniem 1 stycznia 2009 r. wynagrodzenia zasadnicze sędziów sądów rejonowych określa się w stawkach od pierwszej do czwartej, wynagrodzenia zasadnicze sędziów sądów okręgowych — w staw-

kach od czwartej do siódmej, a wynagrodzenia zasadnicze sędziów sądów apelacyjnych — w stawkach od siódmej do dziesiątej, według zasad określonych w ust. 2—4.

2. Stawkę wynagrodzenia zasadniczego sędziego ustala się uwzględniając staż pracy sędziego na stanowisku zajmowanym w dniu 1 stycznia 2009 r., a jeżeli jest to korzystniejsze — staż pracy sędziego na wszystkich dotychczas zajmowanych stanowiskach sędziowskich lub prokuratorskich (ogólny staż pracy); uwzględnienie ogólnego stażu pracy nie może jednak stanowić podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu okręgowego w stawce szóstej i siódmej, a w przypadku sędziego sądu apelacyjnego — w stawce dziewiątej i dziesiątej. Staż pracy na zajmowanym stanowisku oraz ogólny staż pracy, niezbędny do uzyskania poszczególnych stawek wynagrodzenia zasadniczego, określa tabela, stanowiąca załącznik nr 3 do niniejszej ustawy.

3. Do ogólnego stażu pracy wlicza się okres powierzenia pełnienia czynności sędziowskich na stanowisku asesora sądowego, a także czas pozostawania poza zawodem sędziowskim, jeżeli spowodowane było represjami za polityczną postawę sędziego, o ile powrót do zawodu nastąpił nie później niż do 31 grudnia 1990 r.

4. Staż pracy na zajmowanym stanowisku oraz ogólny staż pracy, o których mowa w ust. 2, ulegają wydłużeniu o trzy lata w razie ukarania sędziego karą dyscyplinarną, dwukrotnego wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 40 ustawy zmienianej w art. 1, lub dwukrotnego zwrócenia uwagi w trybie określonym w art. 37 § 4 ustawy zmienianej w art. 1, chyba że uprawniony organ zarządził usunięcie, odpowiednio, wyroków, postanowień lub pism z akt osobowych sędziego.

5. Określenie wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu rejonowego w stawce piątej, a sędziego sądu okręgowego w stawce ósmej, może nastąpić nie wcześniej niż z dniem 1 stycznia 2014 r.

Art. 11. 1. Z dniem 1 stycznia 2009 r. wynagrodzenia zasadnicze prokuratorów prokuratur rejonowych określa się w stawkach od pierwszej do czwartej, wynagrodzenia zasadnicze prokuratorów prokuratur okręgowych — w stawkach od czwartej do siódmej, a wynagrodzenia zasadnicze prokuratorów prokuratur apelacyjnych — w stawkach od siódmej do dziesiątej. Przepisy art. 10 ust. 2—5 stosuje się odpowiednio.

2. Z dniem 1 stycznia 2009 r. wynagrodzenia prokuratorów powołanych przed tym dniem na stanowisko prokuratora prokuratury okręgowej w prokuraturze rejonowej określa się w stawce czwartej, a prokuratorów powołanych na stanowisko prokuratora prokuratury apelacyjnej w prokuraturze okręgowej — w stawce siódmej.

Art. 12. 1. Z dniem 1 stycznia 2009 r. wysokość uposażeń sędziów, którzy przeszli albo zostali przeniesieni w stan spoczynku przed 1 stycznia 2009 r., określa się z zastosowaniem stawek wynagrodzenia zasadniczego sędziów, o których mowa w art. 91 § 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą według zasad określonych w ust. 2—4.

2. Jeżeli ostatnio zajmowanym stanowiskiem było stanowisko sędziego sądu rejonowego: stawka podstawowa wynagrodzenia zasadniczego odpowiada stawce pierwszej, stawka pierwsza awansowa odpowiada stawce drugiej, a stawka druga awansowa odpowiada stawce trzeciej.

3. Jeżeli ostatnio zajmowanym stanowiskiem było stanowisko sędziego sądu okręgowego: stawka podstawowa wynagrodzenia zasadniczego odpowiada stawce czwartej, stawka pierwsza awansowa odpowiada stawce piątej, a stawka druga awansowa odpowiada stawce szóstej.

4. Jeżeli ostatnio zajmowanym stanowiskiem było stanowisko sędziego sądu apelacyjnego: stawka podstawowa wynagrodzenia zasadniczego odpowiada stawce siódmej, stawka pierwsza awansowa odpowiada stawce ósmej, a stawka druga awansowa odpowiada stawce dziewiątej.

5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się odpowiednio do ustalenia wysokości uposażeń rodzinnych, do których prawo powstało przed dniem 1 stycznia 2009 r.

Art. 13. Przepisy art. 12 stosuje się odpowiednio do określenia wysokości uposażeń prokuratorów, którzy przeszli albo zostali przeniesieni w stan spoczynku przed dniem 1 stycznia 2009 r., oraz wysokości uposażeń rodzinnych, do których prawo powstało przed dniem 1 stycznia 2009 r.

Art. 14. Wynagrodzenie zasadnicze przysługujące aplikantom sądowym w sądach powszechnych i woj-

skowych oraz aplikantom powszechnych i wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, którzy rozpoczęli aplikację przed dniem 1 stycznia 2008 r. wynosi od dnia 1 stycznia 2009 r., odpowiednio, w pierwszym roku pracy 58 %, zaś w drugim i następnym — 64 % przeciętnego wynagrodzenia w drugim kwartale roku poprzedniego, ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.⁹⁾). Przepis art. 91 § 1d ustawy, o której mowa w art. 1 i art. 61a ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 3, stosuje się odpowiednio.”.

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 2 lit. g oraz art. 3 pkt 3 lit. h, które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252, Nr 121, poz. 1264, Nr 144, poz. 1530, Nr 191, poz. 1954, Nr 210, poz. 2135 i Nr 236, poz. 2355, z 2005 r. Nr 167, poz. 1397 i Nr 169, poz. 1412 i 1421, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 208, poz. 1534, z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 82, poz. 558, Nr 191, poz. 1368 i 1369 i Nr 200, poz. 1445, z 2008 r. Nr 67, poz. 411, Nr 192, poz. 1180, Nr 228, poz. 1507 i Nr 237, poz. 1656 oraz z 2009 r. Nr 8, poz. 38 i Nr 42, poz. 338.

Załączniki do ustawy z dnia 20 marca 2009 r. (poz. 459)

Załącznik nr 1**ZAŁĄCZNIK DO USTAWY Z DNIA 27 LIPCA 2001 R.**

Stawki wynagrodzenia zasadniczego na poszczególnych stanowiskach sędziowskich oraz mnożniki, służące do ustalenia wysokości wynagrodzenia zasadniczego sędziów

Stanowisko	Stawka wynagrodzenia zasadniczego	Mnożnik
sędzia sądu rejonowego	pierwsza	2,05
	druga	2,17
	trzecia	2,28
	czwarta	2,36
	piąta	2,50
sędzia sądu okręgowego	czwarta	2,36
	piąta	2,50
	szósta	2,65
	siódma	2,75
	ósma	2,92
sędzia sądu apelacyjnego	siódma	2,75
	ósma	2,92
	dziwięta	3,12
	dziesięta	3,23

Załącznik nr 2

ZAŁĄCZNIK DO USTAWY Z DNIA 23 LISTOPADA 2002 R.

Tabela mnożników służących do ustalenia wysokości dodatków funkcyjnych

Lp.	Stanowisko	Mnożnik
1	Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego	1,2
2	Prezes Sądu Najwyższego	1,0
3	Przewodniczący wydziału, Rzecznik Dyscyplinarny	0,7
4	Rzecznik Prasowy, zastępca przewodniczącego wydziału, zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego	0,5

Załącznik nr 3

ZAŁĄCZNIK DO USTAWY Z DNIA 20 MARCA 2009 R.

Tabela określająca staż pracy na zajmowanym stanowisku oraz ogólny staż pracy niezbędny do uzyskania poszczególnych stawek wynagrodzenia zasadniczego

stanowisko	staż pracy na danym stanowisku	ogólny staż pracy	stawka wynagrodzenia zasadniczego
sędzia sądu rejonowego	do 5 lat	do 5 lat	pierwsza
	powyżej 5 do 10 lat	powyżej 5 do 10 lat	druga
	powyżej 10 do 15 lat	powyżej 10 do 15 lat	trzecia
	powyżej 15 lat	powyżej 15 lat	czwarta
sędzia sądu okręgowego	do 5 lat	do 15 lat	czwarta
	powyżej 5 do 10 lat	powyżej 15 lat	piąta
	powyżej 10 do 15 lat	nie uwzględnia się	szósta
	powyżej 15 lat	nie uwzględnia się	siódma
sędzia sądu apelacyjnego	do 5 lat	do 25 lat	siódma
	powyżej 5 do 10 lat	powyżej 25 lat	ósma
	powyżej 10 do 15 lat	nie uwzględnia się	dziewiąta
	powyżej 15 lat	nie uwzględnia się	dziesiąta